

Geçmişime Baktığımda 3 Liseli Kızın Sevdasının Pençesine Yürümesi

– Mosell 07 · 15 Mart 2015

.....

1987. Ağustos ayında nişan ve düğün ikisi bir arada Almanya`ya gelme hazırlığı vardı. Evlendik o tarihte malesef Almanya`ya gelemedim çünkü vize uygulamışlardı, bu zaman zarfı içinde mekik dokudum Alman konsoloslüğunda. Gözlerimden akan yaşlarda cabası her defasında. Çünkü eşim Almanya`da ayrı bir işi ve evi Olması lazımmış. Onunda işi ve evi olmayınca işlemler ondan dolayıda bu kadar zaman aldı. El elin nesine , Ölüsüne gider Türküyle O hesap, ben her defasında Konsolosluk kapısından red cevabını aldığımda ağlamaklı bir insan olmuştum iyiden iyiye İnsanın Psikolojisi alt üst oluyor. Bende öyle olmuştum. Ağlamalı bir insan tiplemesiydim artık, meğerse Konsolosluktan fazla kaynaklanmadığını sonradan Almanya`da öğrendim. Eşim ailesinin yanında olunca Vize vermiyorlar. Nedeni eşine bakamama yükümlülükleri olduğu için. Artık eşim de bakmış oda bu durum karşısında çileden çıkmışki ,neredeyse benim evraklarımı yırtacak duruma gelmiş, kendini zor fınlenmiş ve oda ev bulma vede iş bulma arayışlarına girişmiş. Bu ev ve iş sorunu çözülmüncede , benim Vizem en kısa zamanda kolaylaştı. Malesef boşu boşuna geçen hüznü bir hayatım oldu, bu iki sene içinde de üzerinden iki yıl geçti evliliğimin başvuru vizesi ancak kabul edilmişti . 1988 de Kış Ayından bir gündü, Almanya`da , Aşağı Saksonya Eyaletine geldim ve benim için gençlik devresinden sonraki hayatım başladı burada. Çok zorlandım gurbette yaşamaya, bir türlü alışamadım, hep Türkiye özlemi ile yanıp kavruluyordum. Annemi ve Kardeşlerimide çok özliyordum. Çok soğuktu, bir metre boyunda hep kar yağıyordu... Yazları az güneşi olan, bolca yağmuru vardı. Kışda Kardan donuyordum, içim üşüyordu Türkiye hasretliğinden. Nereye baksan acayibime gidiyordu. Bizim Türk insanların sıcaklığını özliyordum, bizim insanlarımızın gözlerinin sıcaklığından anlaşılır, ha bu Türk İnsanımız dersin. Bizim insanlarımız sıcakkanlıdır. Dahada pek alışamadım her ne kadar anlasamda artık benim için zor olmuyor hiç birşey ama bizim ülkemizin değerleri çok çok ayrı. Çok sevecen bir ULUSUZ biz. Bana eşim ve ailesi hariç herşey yabancıydı. Soğuk geliyordu sanki bir boşluğa bakıyordum.

Dilim vardı konuşamıyordum , Kulağım duyuyor anlamıyordum kafamda çok gel gitler oluyordu, çok zordu benim için.

Yiyeceklerini bilene yerken tiksiniyordum , çok zorlandığım zamanlar oldu.

Zaten dilini dört senede hiç öğrenemedim.

Kendi kafama görede kızılıyordum dil bilmeme zorluğu yüzünden.

Mahkum edilmişin gibi sadece vücudunu gezdiriyorsun bir heykel gibi.

Zaten pekte sorun değildide, o zamanki düşünceme göre çok Türk`ler vardı, kendi dilimizi konuşuyorduk.

Tabiiki o zamanki kafama göre ne geređi var diyordum.

Oysa ki beynimi hapis etmişim o dört yıl içinde.

Eşimin Piratik Almancası vardı , hep ona güveniyordum, çünkü her yere onunla çıkılıyordum, bu da benim işime geliyordu , zorlanmıyordum.....

19 / 11 / 2014